

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România (b102 din 20.03.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1449/27.03.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D285/28.02.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

I. Observații generale și de tehnică legislativă

1. Propunerea legislativă are, în fapt, ca obiect modificarea Ordonanței Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare, precum și modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare. Se preconizează, potrivit Expunerii de motive, relaxarea temporară a condițiilor de acces a resortisanților statelor terțe Uniunii Europene, pe piața forței de muncă din România.

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1)

din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Referitor la Expunerea de motive, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând nici informațiile referitoare la impactul asupra sistemului juridic, adică implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; **compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, determinarea exactă a acestora** și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective.

Precizăm că în domeniile care fac obiectul celor două acte normative asupra cărora se intervine prin prezenta propunere legislativă, respectiv regimul străinilor¹ pe teritoriul României și încadrarea în muncă și detașarea acestora pe teritoriul României, există o vastă legislație derivată a Uniunii Europene, alcătuită din regulamente, directive și decizii, care dezvoltă și pun în aplicare normele primare cuprinse în Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) referitoare la *Spațiul de libertate, securitate și justiție*², cunoscute anterior intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona ca *acquis-ul Schengen*. Această legislație reglementează, printre altele: situația cetățenilor țărilor din afara UE care sunt rezidenți pe termen lung în UE; dreptul la reîntregirea familiei; situația cercetătorilor din afara UE, situația studenților, schimburile de elevi, formarea profesională neremunerată, serviciul de voluntariat; drepturile lucrătorilor cu înaltă calificare din țările din afara UE; procedurile de intrare simplificate și drepturile pentru toți lucrătorii migranți din afara UE; condițiile de intrare și ședere ale lucrătorilor sezonieri din afara UE; condițiile de intrare și ședere ale cetățenilor din afara UE în cazul unui transfer în cadrul companiei.

Cu titlu de exemplu, amintim:

¹ Resortisanților statelor terțe Uniunii Europene, însemnând orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE.

² Conform art.3 alin.(2) TUE, acesta constituie un spațiu „fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen”.

- **Directiva 2014/36/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de **lucrători sezonieri**;

- **Directiva 2011/98/UE** a Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui **permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre** și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru;

- **Directiva 2009/50/CE** a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru **ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate**;

- Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009, privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize);

- Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) care abrogat Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ;

- Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001, de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație;

- Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS);

- Decizia nr.565/2014 a Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind introducerea unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și Consiliului;

- Regulamentul (CE) nr.333/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de stabilire a unui model uniform de formular pentru aplicarea unei vize eliberate de statele membre titularilor unui document de călătorie nerecunoscut de statul membru care emite formularul respectiv.

- Regulamentul (UE) nr.259/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație;

- Regulamentul (UE) nr.509/2014 2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr.539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație.

Totodată, precizăm că Uniunea Europeană a încheiat acorduri privind facilitarea eliberării vizelor cu Serbia, Ucraina și Moldova, state vecine României și terțe față de UE.

Prin urmare, ar fi fost necesar ca instrumentul de prezentare și motivare să evidențieze și măsura în care soluțiile preconizate sunt concordante cu normele Uniunii Europene - derivate sau provenind din angajamente externe - dintre care unele au fost menționate mai sus.

Totodată, precizăm că, dacă ar fi fost avute în vedere prevederile art.20 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la activitatea de documentare și analiză științifică pentru cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale ce urmează să fie reglementate, care trebuie să preceadă elaborarea unui proiect de act normativ, s-ar fi ajuns la concluzia că prezenta propunere nu respectă prevederile art.22 alin.(1) din aceeași lege, deoarece, așa cum vom dezvolta mai jos, soluțiile legislative preconizate prin noua reglementare nu asigură compatibilitatea cu reglementările în materie ale Uniunii Europene.

3. Sub aspectul modalității de structurare a proiectului, semnalăm că aceasta nu corespunde exigențelor de tehnică legislativă, deoarece în cazul actelor normative de modificare și/sau completare, intervențiile asupra unui act de bază se dispun în cadrul aceluiași articol sub formă

de puncte subsumate acestuia, referirile la Titlul I, II, și respectiv III neavând nicio justificare, ele trebuind să fie eliminate.

4. Referitor la **Titlul II**, semnalăm că potrivit art.62 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile de modificare și completare se încorporează de la data intrării lor în vigoare în actul normativ de bază, identificându-se cu acesta, urmând ca referirile ulterioare să vizeze actul de bază și nu norma modificatoare.

Or, în cazul de față, având în vedere că la Titlul II din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 se prevede modificarea altor acte normative, intervențiile propuse asupra art.56 **trebuie să vizeze actul de bază căruia îi aparțin, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002** privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nu Ordonanța de urgență nr.25/2014. De altfel, Ordonanța Guvernului nr.25/2014 nu are în structura sa decât 44 de articole, intervențiile asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 fiind prevăzute la art. 41.

II. Observații cu privire la soluțiile normative propuse

1. Referitor la textul preconizat pentru **art.12¹ alin.(2)** din Ordonanța Guvernului nr.25/2014, precizăm că **acesta va încălca prevederile art.20 alin.(2) lit.a) din Directiva 2014/36/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 *privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri*, care prevede că, „În cazul în care cazarea este organizată de către angajator sau prin intermediul acestuia: (a) lucrătorului sezonier i se poate solicita plata unei chirii al cărei cost nu poate fi excesiv în raport cu remunerația sa netă și cu calitatea cazării. Chiria nu se poate reține automat din salariul lucrătorului sezonier;”.

Semnalăm că textul în vigoare al art.12¹ alin.(2) transpune în mod corect dispozițiile menționate din Directiva 2014/36/UE.

Prin urmare, întrucât textul preconizat pentru art.12¹ alin.(2) ar contraveni Directivei 2014/36/UE, este necesară eliminarea acestuia.

2. În ceea ce privește textul preconizat pentru **art.56 alin.(1)** din Ordonanța de urgență a Guvernului 194/2002, precizăm că acesta preia partea de debut a primei teze a normei în vigoare, „Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de

ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă”. Este eliminată însă condiția referitoare la obținerea unui salariu, cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, precum și teza II-a referitoare la o categorie distinctă de lucrători și anume „În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie la nivelul de cel puțin 4 ori câștigul salarial mediu brut”.

Precizăm că stabilirea condiției de a proba primirea unui salariu într-un anumit cuantum, are scopul de a garanta deținerea mijloacelor de întreținere pe perioada șederii în România, de către străinii angajați în muncă, mijloace a căror valoare trebuie stabilită de statul român, astfel încât să respecte prevederile art.6 alin.(4) din Regulamentul (UE) 2016/399, respectiv „în funcție de durata și de scopul șederii și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în materie de cazare și masă din statul membru sau din statele membre în cauză, pentru o cazare la preț moderat, înmulțite cu numărul de zile de ședere”. Totodată, după ce a fost determinată conform prevederilor regulamentului, valoarea de referință trebuie notificată Comisiei Europene, în conformitate cu articolul 39.

În ceea ce privește eliminarea tezei a II-a a art.56 alin.(1), precizăm că această operațiune nu poate fi reținută, deoarece **s-ar încălca dreptul UE, adică nu s-ar mai transpune prevederile art.5 alin.(3) și (5) din Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009** privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate.

Precizăm că, potrivit art.5 alin.(3) din directivă, „salariul anual brut care rezultă din salariul lunar sau anual indicat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare nu trebuie să fie inferior pragului salarial relevant stabilit și publicat în acest scop de către statele membre, prag care se stabilește la o cifră **de cel puțin 1,5 ori mai mare decât salariul mediu anual brut în statul membru în cauză**”.

Potrivit art.5 alin.(5) din directivă, „în vederea ocupării unui loc de muncă în profesii în care este în mod deosebit nevoie de lucrători naționali din țările terțe și care intră în categoria grupurilor 1 și 2 din ISCO, pragul salarial poate să fie **de cel puțin 1,2 ori mai mare decât salariul mediu anual brut în statul membru în cauză**. În acest caz, statele membre în cauză comunică în fiecare an Comisiei lista profesiilor pentru care a fost hotărâtă o derogare”.

Prin urmare, singura intervenție legislativă posibilă asupra tezei a II-a a art.56 alin.(1), astfel încât să fie respectat dreptul UE, este aceea

de modificare în sensul prevederii unor praguri cel puțin la valorile minime stabilite în directivă, iar nu în sensul eliminării acestora.

Totodată, mai semnalăm că prin modificarea **art.56 alin.(1)**, trimiterea din alin.(2)³ la alin.(1) al aceluiași articol ar rămâne fără obiect.

3. Referitor la textul preconizat pentru **art.56 alin.(5)** din Ordonanța de urgență a Guvernului 194/2002, precizăm că acesta preia prima parte a redactării actuale, „Prin excepție de la alin.(1) și (4), străinilor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în baza unui contract de mandat ori altui document cu aceeași valoare juridică, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă fără prezentarea unui contract de muncă”. Din norma în vigoare este eliminată formularea „dacă fac dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată în această calitate, cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut”, adică nu se mai prevede condiția **dovedirii mijloacelor de întreținere (subzistență)**.

Sub acest ultim aspect, relevăm faptul că pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, potrivit art.50 alin.(2) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului 194/2002, este necesară îndeplinirea în continuare a condițiilor cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin.(1) lit.c), e), g) și h).

Precizăm că la art.6 alin.(1) lit.c) este prevăzută condiția prezentării unor documente care justifică scopul și condițiile șederii lor și **care fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere** pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea.

Totodată, semnalăm că prin norma în vigoare cuprinsă la art.56 alin.(5), este realizată, în prezent, concordanța cu prevederile art.6 alin.(1) lit.c) din **Regulamentul (UE) 2016/399** al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), care dispun că: „(1) Pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică

³ Redactat astfel: „Prevederile alin.(1) referitoare la nivelul salariului înscris în contractul de muncă nu se aplică în cazul străinilor angajați în sistemul bugetar al căror salariu este stabilit potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice”.

luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe sunt următoarele: să justifice scopul și condițiile șederii planificate și **să dispună de mijloace de subzistență suficiente, atât pentru durata șederii planificate**, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o țară terță în care admisia este garantată, sau să fie în măsură să dobândească legal respectivele mijloace.”

Prin urmare, textul propus pentru art.56 alin.(5) ar fi trebuit formulat astfel încât soluția preconizată să fie corelată atât cu celelalte prevederi ale actului de bază, cât și cu dispozițiile incidente din dreptul Uniunii Europene.

4. Referitor la suspendarea unor prevederi din Ordonanța Guvernului 25/2014 și din Ordonanța de urgență a Guvernului 194/2002, exprimată prin textul de completare a **art.44** din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 cu un alineat (3), precizăm că aceasta nu este posibilă, pentru rațiunile de mai jos:

a) chiar dacă se suspendă aplicarea **art.4 alin.(2) lit.e)** și a **art.21 alin.(2) lit.g)** din Ordonanța Guvernului 25/2014 - referitoare la condiția necesară pentru eliberarea avizului de angajare/detașare, de a nu fi fost epuizat contingentul anual pe tipuri de lucrători nou-admiși pe piața forței de muncă stabilit potrivit prevederilor art.29 alin.(1) -, **nu se intervine și asupra art.29 alin.(1)**, iar acesta prevede că: „La propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în concordanță cu politica privind migrația forței de muncă și luând în considerare situația pieței muncii din România, anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește contingentul pe tipuri de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă”.

Totodată, în cazul suspendării art.4 alin.(2) lit.e) și a art.21 alin.(2) lit.g), pe durata suspendării ar rămâne fără obiect prevederile art.28 alin.(3), potrivit cărora: „Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță, precum și epuizarea contingentului anual pe tipuri de lucrători nou-admiși pe piața forței de muncă **constituie motive de refuz de eliberare a avizului de angajare/detașare**”;

b) referitor la textul art.8 alin.(1) lit.b)-d), precizăm că acesta reglementează, în prezent, modalități de dovedire a îndeplinirii condițiilor speciale pentru **eliberarea avizului de angajare pentru lucrători permanenți**, prevăzute la art.7 alin.(2).

Aceste condiții speciale urmăresc respectarea principiului priorității/preferinței la încadrarea în muncă pe teritoriul României, a cetățenilor români, a cetățenilor unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, al Confederației Elvețiene sau a străinilor titulari al dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României, precum și asigurarea îndeplinirii condițiilor de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea acelui loc de muncă, dar și absența antecedentelor penale incompatibile cu activitatea pe care urmează să o desfășoare pe teritoriul României.

Referitor la **principiul preferinței comunitare/preferinței Uniunii** relevăm faptul că acesta este definit în Actele de aderare din 2003, 2005 și 2012 în privința drepturilor de acces pe piețele muncii din Uniunea Europeană ale resortisanților statelor membre și invocat în legislația secundară a Uniunii⁴, în această materie, principiul având următorul conținut: *lucrătorii migranți provenind din țări terțe care locuiesc și muncesc în statele membre nu beneficiază de tratament mai favorabil decât resortisanții statelor membre.*

Având în vedere faptul că, atât timp cât va opera suspendarea art.8 alin.(1) lit.b)-d), norma de la art.7 alin.(2) ar fi lipsită de eficacitate, astfel încât ar fi fost necesar a se preciza în ce mod se va proba, pe durata suspendării, îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la art.7 alin.(2), și, implicit, respectarea principiul preferinței comunitare/a Uniunii.

Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și în privința textelor art.8 alin.(4), art.14 alin.(3), art.16 alin.(3) și 23 alin.(3), care prevăd modalitatea de dovedire a studiilor/calificărilor necesare ocupării unui loc de muncă vacant și, prin a căror suspendare, rezultă că timp de 5 ani, străinii nu ar mai avea obligația să probeze faptul că au absolvit studiile/dețin calificările necesare ocupării unui loc de

⁴ A se vedea, spre exemplu, considerentele 6 și 15 din preambul, precum și art.12 alin.(5) din Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, ultimul redactat astfel: „Prezentul articol se aplică **fără a aduce atingere principiului preferinței comunitare, astfel cum a fost definit în dispozițiile relevante din actele de aderare** din 2003 și 2005, în special în ceea ce privește drepturile de acces pe piața muncii ale resortisanților statelor membre în cauză”.

muncă în România, condiție care, însă, trebuie respectată de cetățenii români/UE/SEE/ai Confederației Elvețiene. În acest caz, este evident că vor beneficia de un tratament privilegiat străinii, și nu cetățenii români/UE/SEE/ai Confederației Elvețiene cărora li se va îngreuna accesul la un loc de muncă de pe teritoriul României.

c) suspendarea art.15 alin.(2) referitor la lucrătorii înalt calificați nu este posibilă, deoarece, așa cum am arătat supra, **s-ar încălca prevederile art.5 alin.(3) și (5) din Directiva 2009/50/CE** a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, pragul câștigului salarial putând cel mult să fie redus la valorile prevăzute în directivă;

d) precizăm că art.38 alin.(1) lit.a) în vigoare prevede că, în cazul în care se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art. 36 alin. (1)⁵, angajatorul este răspunzător pentru plata oricărei remunerații restante datorate străinilor angajați ilegal, iar „cuantumul remunerației se presupune a fi egal cu câștigul salarial mediu brut, cu excepția cazului în care fie angajatorul, fie angajatul poate dovedi contrariul”.

Prin suspendarea acestei norme ar rezulta că angajatorul contravenient nu va mai fi obligat să plătească remunerațiile restante datorate străinilor angajați ilegal, ceea ce nu este posibil, deoarece ar echivala cu o îmbogățire fără justă cauză.

e) semnalăm că, prin suspendarea prevederilor art.53 lit.b) art. 53 lit. b), art. 54 lit. b), art. 56¹ alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. d), precum și art. 69 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 - referitoare la **dovada deținerii mijloacelor de întreținere** pentru perioada pentru care se solicită acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru străini care desfășoară activități în România -, dispozițiile art.6 alin.(1) lit.c) din același act normativ vor fi lipsite de eficacitate, deoarece aspectele privind dovada existenței unor mijloace corespunzătoare pentru întreținere pe perioada șederii și pentru

⁵ „a) **primirea la muncă pe teritoriul României a unui străin fără aviz de angajare sau de detașare, cu sau fără contract individual de muncă încheiat în formă scrisă**, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată;

b) **primirea la muncă pe teritoriul României a unui străin cu ședere ilegală**, cu sau fără contract individual de muncă încheiat în formă scrisă, se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată.”

întoarcerea în țara de origine, sunt dezvoltate în cadrul normelor ce urmează a fi suspendate.

În acest mod, **se vor încălca și prevederile art.6 alin.(1) lit.c) din Regulamentul (UE) 2016/399** al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), potrivit căroră, resortisanții țărilor terțe trebuie „să dispună de mijloace de subzistență suficiente, atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o țară terță în care admisia este garantată, sau să fie în măsură să dobândească legal respectivele mijloace”.

Totodată, precizăm că potrivit art.6 alin.(4) din Regulamentul (UE) 2016/399, „**Evaluarea mijloacelor de subzistență se face în funcție de durata și de scopul șederii și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în materie de cazare și masă din statul membru sau din statele membre în cauză, pentru o cazare la preț moderat, înmulțite cu numărul de zile de ședere**”, iar „Valorile de referință stabilite de către statele membre sunt notificate Comisiei în conformitate cu articolul 39.”

Prin urmare, suspendarea prevederilor art. 53 lit. b), art.54 lit. b), art. 561 alin. (1) lit. c) și alin. (4) lit. d), precum și art. 69 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 este de natură să încalce dreptul Uniunii Europene, putându-se proceda însă la ajustarea cuantumurilor mijloacelor de întreținere pe care trebuie să le dețină străinii pentru intrarea/șederea pe teritoriul României, ajustare realizată în conformitate cu prevederile din regulamentul menționat supra, și urmată de notificarea acesteia către Comisia Europeană.

În concluzie, în actuala formă, care nu corespunde exigențelor de tehnică legislativă prevăzută de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nici Dreptului Uniunii Europene, prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILESCU

București

Nr. 361 / 20.04.2018.

O.U.G. nr. 194/2002

M. Of. nr. 955/27 dec. 2002

Ordonanță de urgență privind regimul străinilor în România

aprobată cu modificări și completări L. nr. 357/2003
prin

M. Of. nr. 537/25 iul. 2003

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 421/5 iun. 2008

Ordonanță de urgență privind regimul străinilor în România

2 modificări prin

O.U.G. nr. 12/2010

M. Of. nr. 136/1 mar. 2010

*introduce alin. (2_1) la art. 6, cap. II_1 cu
art. 16_1 - 16_5*

Ordonanță de urgență pentru completarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în
România

aprobată prin L. nr. 115/2010

M. Of. nr. 429/25 iun. 2010

3 modificări prin

L. nr. 115/2010

M. Of. nr. 429/25 iun. 2010

aprobă O.U.G. nr. 12/2010

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 12/2010 pentru completarea Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

361.

modifică art. 2 lit. a), c), d), e), g) și i), art. 6 alin. (1) lit. b) și lit. g), art. 6 alin. (3) și (5), art. 7 alin. (1), art. 8 partea introductivă a alin. (1), art. 8 partea introductivă a alin. (2), art. 8 alin. (3) și (4), art. 9, art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1), art. 13 alin. (1) lit. c), art. 15 alin. (2), art. 15 alin. (4), art. 16, art. 16_4 alin. (3) lit. d), art. 20 lit. d) pct. (vii), art. 21, art. 23 alin. (4) lit. d) și f), art. 24 alin. (1) lit. g), art. 30 alin. (5), (8) și (9), art. 32, art. 33 alin. (1), art. 33 alin. (2) lit. d), art. 33 alin. (3) lit. c), art. 33 alin. (5), art. 34, art. 36 alin. (1) lit. g) pct. (iii), art. 38 alin. (1) partea introductivă a lit. a), art. 38 alin. (1) lit. a) pct. (i), art. 38 alin. (1) lit. b) pct. (i) și (ii), art. 38 alin. (1) lit. c) pct. (i) și (ii), art. 40 alin. (1) lit. a) și b), art. 40 alin. (2) lit. f), art. 43, art. 44, art. 45 alin. (2) și (5), art. 46 alin. (1), art. 46 alin. (6), art. 46 alin. (7) lit. d) și f), art. 46 alin. (8), art. 46 alin. (12), art. 46 alin. (17), art. 46 alin. (19), art. 47, art. 49 alin. (1) lit. d), art. 50 alin. (2) lit. a), d) și f), art. 50 alin. (4), art. 51 alin. (6), art. 52 alin. (1), art. 55 alin. (2) lit. e), art. 55 alin. (3) lit. b) și c), art. 55 alin. (3) lit. f), art. 55 alin. (4) și (5), art. 56, art. 58 alin. (1) lit. a), pct. (i), art. 60 alin. (2), art. 62 alin. (3) lit. d), art. 62 alin. (4), art. 62 alin. (6), art. 63 alin. (2) lit. f), art. 64, art. 66, art. 69 alin. (1) lit. e) și alin. (3), art. 70 alin. (1), art. 70 alin. (2) lit. d), art. 70 alin. (4), art. 71 alin. (1) lit. a), art. 77 alin. (3) lit. b) și c), art. 78 lit. b), art. 79 alin. (1), art. 81 alin. (1), art. 82 alin. (2), art. 82 alin. (3) lit. a) pct. (i) și (iii), art. 82 alin. (3) lit. b), art. 82 alin. (4) și (5), art. 84 alin. (3), art. 87 alin. (1) lit. b), art. 88 alin. (7), art. 89 alin. (1), art. 90 alin. (3), art. 92, art. 97, art. 98 alin. (3), art. 99 alin. (7), art. 101 alin. (2), art. 102 alin. (1), art. 103, art. 104 alin. (2), art. 104 alin. (4) și (5), art. 104 alin. (6) și (9), art. 105 alin. (2), (4) și (6), art. 106 alin. (5) lit. b), art. 107 alin. (1) lit. c), art. 107 alin. (2), art. 110 alin. (1), titlul art. 130, art. 130 alin. (1) partea introductivă, art. 131 alin. (1) lit. e), art. 134 pct. 11 și 13, art. 135 lit. d), art. 143 lit. b), art. 144 alin. (1);
introduce lit. e_1), f_1), g_1), i_1), k_1) și p) - z) la art. 2, lit. b_1) la art. 8 alin. (2), pct. (iv_1) la art. 20 lit. d), lit. d_1) la art. 24 alin. (1), alin. (11) și (12) la art. 30, lit. e) la art. 33 alin. (2), alin. (4_1) la art. 33, lit. l) la art. 40 alin. (2), art. 44_1, lit. g) și h) la art. 46 alin. (7), lit. d) la art. 46 alin. (9), lit. e) și f) la art. 46 alin. (16), alin. (17_1) la art. 46, alin. (7) și (8) la art. 51, alin. (1_1) la art. 58, alin. (3_1) și (3_2) la art. 62, alin. (5_1) la art. 62, lit. e) și f) la art. 70 alin. (3), alin. (6) la art. 70, alin. (5) la art. 71, lit. a_1) la art. 77 alin. (3), lit. d) și e) la art. 77 alin. (3), alin. (4) la art. 77, alin. (3) - (5) la art. 81, alin. (2_1) și (2_2)

la art. 82, alin. (3_1) la art. 82, lit. e) și f)
la art. 87, alin. (1) alin. (3) la art. 87, alin.
(1_1) la art. 88, alin. (6) la art. 91, art.
92_1, alin. (10) la art. 96, art. 97_1, alin.
(5) la art. 98, alin. (8) la art. 99, alin. (3) la
art. 101, alin. (1_1) la art. 104, alin. (5_1)
și (5_2) la art. 104, alin. (2_1) și (2_2) la
art. 106, alin. (3_1) la art. 106, alin. (6) la
art. 106, lit. b_1) la art. 107 alin. (1), alin.
(2_1) la art. 110, secțiunea 2_1 cu art.
117_1, art. 128_1, alin. (5) la art. 130, art.
144_1;
abrogă art. 6 alin. (1) lit. f), art. 15 alin.
(3), art. 23 alin. (2), art. 26, art. 36 alin. (1)
lit. f) pct. (iii), art. 46 alin. (4) și (5), art. 49
alin. (1) lit. a) și b), art. 55 alin. (3) lit. e),
art. 69 alin. (1) lit. a) și b), art. 82 alin. (3)
lit. c), art. 94 alin. (3) și (5), art. 104 alin.
(3), secțiunea a 2-a a cap. VI cu art. 114 -
117, cap. VII cu art. 126 - 127;
sintagma „permis de ședere permanentă”
se înlocuiește cu sintagma „permis de
ședere pe termen lung”, sintagma „drept
de ședere permanentă” se înlocuiește cu
sintagma „drept de ședere pe termen lung”
și sintagma „titlu de călătorie” se
înlocuiește cu sintagma „titlu de călătorie
pentru străini”

5 modificări prin L. nr. 157/2011 M. Of. nr. 533/28 iul. 2011
Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative
privind regimul străinilor în România

de la data aplicării în totalitate de către
România a acquis-ului Schengen, modifică
art. 2 lit. h), art. 20 partea introductivă,
art. 23, art. 27, art. 28, art. 29, art. 30, art.
31, art. 33 alin. (2) partea introductivă,
art. 33 alin. (3) partea introductivă, art. 33
alin. (4_1), art. 33 alin. (5), titlul secțiunii a
4-a a cap. III, art. 34 alin. (1), art. 36, art.
37 alin. (1), art. 39 alin. (1), art. 40 alin.
(2) lit. e);

introduce lit. g_2) la art. 2, alin. (3) - (5) la
art. 11, art. 28_1, alin. (2_1) la art. 33,
alin. (4_2) la art. 33, alin. (5_1) la art. 33,
art. 33_1, alin. (3) la art. 40, alin. (2_1) la
art. 50, alin. (1_1) la art. 71, alin. (2_1) la
art. 105;

abrogă art. 20 lit. b), art. 22, art. 32, art.
33 alin. (6), art. 35, art. 40 alin. (2) lit. c)

6 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012
Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind
Codul penal

la data de 1 februarie 2014, modifică art.
140;
introduce art. 143_1;
abrogă art. 106 alin. (3), art. 138, art. 139,
art. 141, art. 142

Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014

- 7 modificări prin L. nr. 158/2013 M. Of. nr. 280/17 mai 2013 *modifică art. 99 alin. (4), art. 144 alin. (5); introduce alin. (9)-(13) la art. 99; abrogă art. 98 alin. (3), art. 99 alin. (6)*
- Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România
- 8 completat prin O.U.G. nr. 109/2013 M. Of. nr. 796/17 dec. 2013 *introduce art. 128_2*
- Ordonanță de urgență pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România
- aprobată prin L. nr. 115/2014 M. Of. nr. 536/18 iul. 2014
- 9 modificări prin L. nr. 376/2013 M. Of. nr. 826/23 dec. 2013 *modifică titlul art. 70 și alin. (1) și (2), art. 71 alin. (1) partea introductivă a lit. a) și pct. (v) și (vi), art. 134 pct. 10; introduce lit. i_2) la art. 2, lit. g) la art. 70 alin. (3), pct. (vii) la art. 71 alin. (1) lit. a), alin. (2) la art. 75, alin. (2_1) și (2_2) la art. 87, alin. (2_2) - (2_6) la art. 110, alin. (3_1) la art. 110, art. 129_1, alin. (2) la art. 143*
- Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul migrației și azilului
- 10 modificări prin L. nr. 115/2014 M. Of. nr. 536/18 iul. 2014 *aprobă O.U.G. nr. 109/2013*
- Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2013 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România
- 11 modificări prin O.G. nr. 25/2014 M. Of. nr. 640/30 aug. 2014 *De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen modifică art. 6 alin. (3), art. 11, art. 27, art. 29, art. 30, art. 33 alin. (4_1); introduce alin. (2_1) la art. 106_3; abrogă art. 29_1*
- Ordonanță privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România
- aprobată prin L. nr. 14/2016 M. Of. nr. 48/21 ian. 2016

în cuprinsul actelor normative și tratatelor în vigoare, prin sintagmele "permis de muncă" și "autorizație de muncă se înțelege "aviz de angajare" sau "aviz de detașare", după caz.

Ordonanță privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România aprobată prin L. nr. 14/2016 M. Of. nr. 48/21 ian. 2016

modifică art. 2 lit. e), f), k), s), u), v) și y), art. 6 alin. (1) lit. e) și g), art. 7 alin. (2), art. 8 alin. (4), art. 9, art. 10 alin. (1) și (3), art. 11 alin. (2), art. 13 alin. (1) lit. a), art. 13 alin. (2), art. 16_4 alin. (5) lit. c), art. 16_5 alin. (1), (2), (7) și (8), art. 23 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (1) lit. a), b), d) și d_1), art. 24 alin. (2), art. 27 alin. (2) lit. b), art. 28 alin. (1), art. 29 alin. (4), art. 30 alin. (3) lit. b), art. 30 alin. (10), art. 33 alin. (4) și (4_1), art. 36 alin. (2), art. 38 alin. (3) și (4), art. 40 alin. (2) lit. f) și i), art. 41, art. 42, art. 44, art. 44_1, art. 46 alin. (16) lit. c), art. 47 lit. a), art. 50 alin. (2) lit. d), art. 52 alin. (2), art. 53, art. 54, art. 56, art. 58 alin. (1) lit. a), art. 58 alin. (2) și (3), art. 62 alin. (3) lit. c), art. 65, art. 66 alin. (1), art. 69 alin. (1) lit. h), art. 69 alin. (3), art. 70 alin. (3) lit. c), art. 70 alin. (5), art. 71 alin. (1) lit. a) pct. (i), art. 71 alin. (1) lit. b) și f), art. 77 alin. (1) lit. d), art. 78 lit. a), cap. V cu art. 81 - 106_6, art. 107, art. 117_1 alin. (1), art. 121, art. 122 alin. (1) lit. b), art. 128 alin. (1), art. 130, art. 131 alin. (1) lit. e), art. 134 pct. 3, art. 135 lit. c), art. 144 alin. (1) - (5), art. 145, art. 147;
introduce lit. u_1), v_1) și v_2) la art. 2, alin. (3) la art. 12, alin. (5) la art. 13, alin. (1_1) la art. 27, alin. (3) la art. 27, lit. h) și i) la art. 27 alin. (2), art. 29_1, alin. (2_1) și alin. (4) la art. 36, lit. m) la art. 40 alin. (2), alin. (5) la art. 50, art. 56_1, alin. (2_1) la art. 58, pct. (v) la art. 77 alin. (3) lit. a_1), lit. a_2) la art. 77 alin. (3), alin. (5) la art. 77, art. 80_1, art. 129_1, lit. e) și f) la art. 143 alin. (1), mențiunea privind transpunerea normelor comunitare după art. 152;
abrogă art. 5 alin. (1) lit. a), art. 60 alin. (2), art. 61, art. 69 alin. (2), art. 75, art. 134 pct. 16, art. 150

în cuprinsul actelor normative și tratatelor în vigoare, prin sintagmele "permis de muncă" și "autorizație de muncă se înțelege "aviz de angajare" sau "aviz de detașare", după caz.

13 rectificare

M. Of. nr. 660/8 sep. 2014

rectifică art. 71 alin. (1) lit. b)

RECTIFICARE

14 rectificare

M. Of. nr. 846/20 nov. 2014

rectifică introducerea art. 129_1 care devine art. 129_2

RECTIFICARE

15 modificări prin

L. nr. 331/2015

M. Of. nr. 944/21 dec. 2015

Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor

modifică art. 101 alin. (8), art. 144 alin. (5), (6) și (8);

introduce alin. (3_1) la art. 9

16 modificări prin O.G. nr. 25/2016 M. Of. nr. 670/31 aug. 2016

Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor
aprobată prin L. nr. 116/2017 M. Of. nr. 403/29 mai 2017

modifică art. 2 lit. t), art. 31, art. 46 partea introductivă a alin. (1) și alin. (6), art. 50 alin. (2) lit. d) și g), art. 56 alin. (7) și (9) - (11), art. 57 alin. (2), art. 62 alin. (3) partea introductivă a lit. c), art. 64 alin. (4) și (5), art. 71 alin. (2) și (4), art. 77 alin. (3) lit. d) și e), art. 80_1 alin. (3) și (4), art. 82 alin. (1) lit. d), art. 96 alin. (1) lit. a) și b), art. 101 alin. (10), art. 106_4 alin. (1) lit. a) pct. iii), art. 106_4 alin. (3), art. 106_4 alin. (4) lit. b) și c), art. 107 alin. (3), art. 111, art. 128 alin. (3), art. 128_1, art. 131 partea introductivă a alin. (1), art. 144 alin. (1);

introduce lit. k_2) și k_3) la art. 2, alin. (2_1) la art. 44, alin. (7) - (9) la art. 44, alin. (1_1) la art. 52, alin. (7_1) la art. 56, alin. (9_1) la art. 56, art. 56_2 și 56_3, alin. (3) la art. 72, , lit. f) la art. 77 alin. (3), alin. (6) la art. 77, alin. (6) la art. 80_1, lit. d_1) și d_2) la art. 107 alin. (1), alin. (2_1) - (2_3) la art. 107, alin. (3) la art. 108, alin. (3) la art. 109, alin. (3) - (6) la art. 131, alin. (3) - (6) la art. 143, alin. (5_1) la art. 144, alin. (9) la art. 144, pct. 12 și 13 la mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene;

abrogă art. 131 alin. (1) lit. f)

17 modificări prin L. nr. 116/2017 M. Of. nr. 403/29 mai 2017

Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor

aprobă O.G. nr. 25/2014

18 modificări prin O.U.G. nr. 14/2018 M. Of. nr. 218/12 mar. 2018

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

modifică art. 71 alin. (1) lit. f);
introduce lit. g) la art. 71 alin. (1) și alin. (5) la art. 74